

Sygn. akt: I C 375/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agnieszka Poręba
Protokolant:	st. sekr. sądowy Anna Nowobilska

po rozpoznaniu w dniu 4 października 2016 r. w Nowym Sączu

sprawy z powództwa (...) Banku S.A. we W.

przeciwko J. P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego J. P. na rzecz strony powodowej (...) Banku S.A. we W. kwotę 3.766,45 zł (trzy tysiące siedemset sześćdziesiąt sześć złotych 45/100) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP nie wyższymi niż odsetki maksymalne, liczonymi od dnia 25 lutego 2016 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. nie obciąża pozwanego kosztami procesu.

Z:/

1. (...)

2. (...)

Dnia 4 października 2016 roku

Sygn. akt I C 375/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 4 października 2016 roku

Strona powodowa (...) Bank S.A. we W. w pozwie wniesionym w dniu 25 lutego 2016 roku do Sądu Rejonowego w L. w elektronicznym postępowaniu upominawczym wniosła o zapłatę od pozwanego J. P. kwoty 4319,96 złotych z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 3766,45 złotych. Wniosła także o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania pozwu strona powodowa wskazała, iż pozwany zawarł z powodem umowę o nr (...) z dnia (...). W dniu 11.03.2016 roku Sąd Rejonowy w L. stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę zgodnie z właściwością tut. Sądowi (k.5).

Pozwany w piśmie z dnia 27.05.2016 roku pozostawił rozstrzygnięcie do decyzji Sądu, zakwestionował kwotę odsetek i kosztów dochodzonych przez stronę powodową (k. 39).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 sierpnia 2010 roku pozwany zawarł ze stroną powodową umowę o kredyt nr (...). Pozwany nie uiścił należności na rzecz strony powodowej z tytułu zadłużenia na kwotę 3766,45 złotych z tytułu należności głównej.

Dowód: umowa o kredyt - k. 14-24, bezsporne

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na okolicznościach podawanych przez stronę powodową, które nie zostały zakwestionowane przez pozwanego. Strona powodowa poza dokumentem umowy kredytowej nie przedstawiła żadnego dowodu na wykazanie wysokości zobowiązania, w szczególności choćby wyciągu z ksiąg bankowych. Ponadto nie przedstawiono nawet wypowiedzenia umowy kredytowej przez co nie można było zweryfikować daty i kwot od których strona powodowa naliczyła odsetki, których domagała się w pozwie. Nie została także wykazana zasadność naliczenia kosztów windykacji. Udowodnienie wysokości żądania było podstawowym obowiązkiem strony powodowej wynikającym z art. 6 k.c., któremu jednak strona powodowa nie zdołała sprostać. Przy kwestionowaniu wysokości naliczeń odsetek i kosztów przez pozwanego brak jakiegokolwiek dowodu na te okoliczności musiał skutkować uznaniem żądania w tej części za nieudowodnione.

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu powództwo jest tylko częściowo zasadne.

W niniejszej sprawie niewątpliwe było, iż strony zawarły umowę kredytu oraz to, że pozwany nie w pełni się z tej umowy wywiązał. Pozwany nie kwestionował wysokości należności głównej przez co należało uznać tę okoliczność za bezsporną. Jednocześnie wskutek kwestionowania przez pozwanego wysokości odsetek i kosztów należało uznać je za niewykazane przy braku jakiegokolwiek dowodu na okoliczność daty od której naliczane były odsetki, kwot, od których je liczono.

Stąd Sąd uwzględnił powództwo w zakresie kwoty należności głównej z umowy kredytowej, zaś oddalił żądanie w zakresie kosztów windykacji, odsetek umownych i karnych, z uwagi na niemożność ich jakiegokolwiek weryfikacji. Odsetki od części w jakiej Sąd uwzględnił powództwo zasądzono w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP zgodnie z § 2 pkt 9 umowy) przy czym wysokość tych odsetek ograniczono do możliwości pobrania odsetek nie wyższych niż odsetki maksymalne za opóźnienie, a to w związku z dodaniem przepisu art. 481 § 2¹ k.c.

Niezasadny w ocenie Sądu okazał się także wniosek pozwanego o rozłożenie należności na raty. Zgodnie z art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Pozwany poza gołosłownymi twierdzeniami zawartymi w odpowiedzi na pozew na temat swojej sytuacji majątkowej i życiowej nie przedstawił na te okoliczności żadnych dowodów. Pozwany pomimo wezwania nie stawił się na rozprawę przez co uniemożliwił Sądowi ewentualne przesłuchanie na te okoliczności. Mając na uwadze powyższe należało uznać wniosek o rozłożenie należności na raty za niezasadny.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji na podstawie powołanych przepisów.

Na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd nie obciążał pozwanego kosztami procesu, tym bardziej, że powództwo częściowo okazało się nieuzasadnione, a wysokość żądania nie została wykazana żadnym dowodem pomimo reprezentacji powoda przez profesjonalnego pełnomocnika. Świadczenie główne zaś podlegało uwzględnieniu tylko z powodu

jego niezakwestionowania przez pozwanego gdyż poza umową kredytową strona powodowa nie przedstawiła na okoliczność wysokości należności żadnych dowodów. Mając powyższe na uwadze należało uznać, iż w sprawie zachodzi szczególny przypadek usprawiedliwiający nieobciążanie pozwanego tymi kosztami.

SSR Agnieszka Poręba

ZARZĄDZENIE

1/ (...)

2/ (...)

3/ (...)

N., 21 października 2016 roku